

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiae, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniae Agrippinae, 1694

XII. Magnificavi opera mea: adificavi mihi domos: supergressus sum
opibus omnes qui ante me fuerunt. Eccl. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

Tam pauca bona , quàm etiam habeas , postquam distribuisti quantum debes tuæ familiæ , & tuis prolibus ; recordare quod Amicos habeas , qui tibi in necessitate serviverunt ; Pauperes qui a parte Dei ad te veniunt , Angeli Custodes , qui petunt aliquam parvam portionem pro Ecclesiis de divitiis quibus Deus te donavit. Fac ex his parvas portiones , si non sit possibile melius facere ; nihil interest ; eris enim tam magnus Sanctus quàm illi Domini & Domina , quæ magnificè charitates faciunt & distribuunt. Hæ parvæ portiones , tam parvæ quàm etiam sint , habent coram Deo magnitudinem & idem pretium , quàm considerabiliores Eleemosynæ. Hæ liberalitates tam differentes in terra æqualiter recordentur pensabuntur in Cœlis.

REGULA DUODECIMA.

*Magnificavi opera mea : adificavi
mibi domos : supergressus sum
omnes , qui ante me fuerunt
Eccl. 2.*

PARAPHRASIS.

*Edifeavi palatia, congregavi divitias,
 possedi magna bona, officia, dignita-
 tes, vixi magnifice, & mea fortuna
 causavit Zelotipiam ambitiosissimis:
 sed in fine inveni, quod haec omnia non
 essent nisi vanitas & afflictio, & aliqua
 mens solida & illuminata à vera sapi-
 entia in illis nunquam inveniet pacem
 sui Animi.*

REFLEXIO.

Prædestinatio te fecit nasci in aliqua
 domo potenti & divite, & si Providen-
 tia velit, ut vivas in splendore & in altis
 gradibus, vive, sed non dam-
 nare. Consilia quæ te hunc statum co-
 noscere faciant, & modi tibi dantur, cum
 tibi te sapienter in illo regere valeas.
 Quis, quem tibi propono, est, ut fa-
 ctum in memoria habeas verba Salomonis:
vanitatum. Diversimodè hæc
 applicantur: punctum consistit in pene-
 trando vero sensu; si est difficilè hunc a-
 perire,

perire, est tamen semper multæ utilitatis
illum quarere. Discurre tecum desuper,
& recipe te aliquando ad solitudinem,
ad audiendum quid cor tuum desuper lo-
quatur. Sensus & opiniones, quas hæc
solitudo tibi inspirabit, plus valebunt, &
tibi proprioeres erunt, quàm illæ quæ in-
veniuntur in libris; Id quod ex mea parte
tibi desuper dicere habeo, non est ni-
micū verbū, quod rogo velis considerare.

Vanitas vanitatum. Credo quod Sa-
lomon velit dicere, te esse errorem & va-
nitatem mundi, & mundum pariter esse
tuum errorem & tuam vanitatem. Tu
illum decipis & ille te decipit. Tu ma-
dum glorificas de suis submissionibus,
suis respectibus, de suis assiduitatibus
ibi honorem demonstrandi. Ille vero
glorificat de tuis favorabilibus aspectibus,
& bona spe, quàm ipsi de tua pro-
tectione sperare facis.

Tu & ipse scitis fatale illud secretum
impediendi, ne unus cognoscat alius
perversam proditionem, priusquam
horâ, in qua peribis, & ubi non amplius
est remedium tuæ infelicitatis. Dum

dum vides ad tuos pedes, & consideras eius
adorationes & juratas ceremonias,
tibi perpetuò velle esse fidelem, putas te
videre unam fidelitatem & amicitiam,
quæ durabunt diutius, quàm ipsa mundi
tempora; sed post tres dies, dum fortuna
de gustata de te & de tuis servitiis tibi sig-
nificat decretum suæ disgratiæ, videbis
talem adoratorem currere ad tuos inimi-
cos adorandi eosmetipsos, & adulari no-
vis favoritis hujus inconstantis fortunæ,
interim dum illi destruunt tuam domum.
Sic pariter mundus, quando te videt
hodie in aliquo palatio in medio unius
multitudinis personarum, quæ adspirant
ad felicitatem tibi loquendi & tibi pla-
cendi, & quando considerat, quod per u-
nicum ictum oculi favorabilis gaudium
paris omnibus circumstantibus, putat se
videre potentiam capabilem sustinendi
tuam domum, & reddendi suam do-
mum semper felicem, inde judicat,
quod oporteat mereri & emere tuum fa-
vorem quocunque pretio, & impendere
eisdem omnia bona, ipsamque vitam. O
cæcitas! Hic idem te videns intra spatium

trium dierum in sepulchro , pudore confusus , se interrogat , an hæc sit illa petredo & congeries pulveris supra quam stabilivit suas spes & intentiones ? an hoc sit illud idolum , quod adorabat , & quod illum constitit tot oblatjs & sacrificijs ?

Uno verbo cum secundum testimonium tuæ Conscientiæ , tua persona non sit alia res , quàm congeries falsarum promissionum , falsorum Juramentorum , falsarum amicitiarum , & falsarum devotionum ; & cum aliundè mundus secundum suas quotidianas lamentationes , nihil aliud ex sua parte sit quàm Deceptor , qui te decipit ; nonne verum est secundum veritatem sancti Spiritus , verum nomen hujus mundi esse , quod sit Deceptor deceptionum , & inventionum Traditor traditionum , seductor hypocritarum , mendacium , error , & vanitas vanitatum falsorum Sapientum ! *Vanitas vanitatum , & afflictio spiritus.*

Quiscunque etiam sis , si habeas divitias , & si apud te sicut in palatijs & alijs domibus Magnatum , inventum

tur superba cubicula, & pretiosa supelle-
ctilia, quæ retinere congruit, considera
illa cum mente digna alicujus animæ No-
bilis, & spiritus illuminati: Ita quidem, ut
Deus qui videt tuas divitias, & suppel-
lectilia, eodem tempore, quo oculi tui
illa aspiciunt, simul videat, quod in ni-
hilo alicui creaturæ adhæreas, & nullæ
strictius quàm ipsi, nihilque sit, quod te
non cogat ad confitendum ipsum infini-
to & æterno amore dignum esse. *Tibi
dixit cor meum, exquisivit te facies mea.*
Scis enim meæ vitæ divine Magister,
quod omnes hæ curiositates, & omnia
talia bona non sunt hic, quam per leges,
quibus obedire mihi mandas. Mundus
ea vocat condignas necessitates; Sancti,
perdendas vanitates. Ego illa hodie vo-
co umbras tuæ magnitudinis, & dona
tuæ misericordiæ.

Denique aspiciendo illa ornamenta,
quæ apparent in tuo cubiculo, & omnes
magnificentias tui lectus, sume curam
sequentes duas habendi reflexiones, quæ
cor & oculos tuos multum illuminabunt.
Prima est, quod hæc sint porta per quam
e 7 brevi

brevi ingredieris sepulchrum ; & quod
in eodem hoc pomposo lecto mors te de-
prehendet , ut deportet ad alium lectum,
ubi nihil amplius circa te habebis , quam
vermes qui te cooperient.

Secunda. Quod ex sepulchro transi-
bis ad Paradisum , & quod omnia , que
hic pretiosa possides , & omnia que hic
Reges admirabilia possident , respectu
illius nihil sunt quam aliqua tenebræ
figura.

Amabile est aspirare ad cælum in me-
dio paupertatum , cum securum sit , &
via brevissima illuc perveniendi : Sed
nec minus amabile & dulce est illuc as-
pirare in medio prosperitatum & bono-
rum. Dum benignitas Dei te sentiat
facit , quod inter tot pericula , in quibus
major pars reproborum invenit infernum ,
ille te sustentat in devotione
per gratiam , quæ est potentissima om-
nium gratiarum & ipsius certissimum
perseverantiæ pignus suæ protectionis &
æternitatis sui amoris.

Præfigures tibi te videre id quod vi-
dit olim Sponsa sancta , quod nempe su-

per omnia dona, quæ Deus facit, & super omnia bona, quæ domum tuam ingrediuntur, scriptum reperiatur, quod ille qui tibi hæc mittit, te in Cœlis expectet. *Surge, propera Amica mea.* Cogitatur de tua persona in Paradiso, festina eundo ad eum, qui te amat; urge tempus per aspirationes, & lachrymas.

Hæc multitudo bonorum deberet te fortiter impellere ad recognoscendas obligationes, quas habes erga divinam Providentiam; dum vides super paleam jacentes pauperes plenos ulcerum & fatorum, morientes fame & frigore; quid vides aliud quam tui ipsius speculam? quod tibi ostendit id, quod es ipsemet, aut quod in effectu fuisses, nisi Deus erga te exercuisset suam particularem benignitatem.

REGULA DECIMATERTIA.

Vidi servos in equis, & Principes ambulantes super terram, quasi servos. Eccl. 10.

PARAPHRASIS.

Vidi in plateis Jerusalem servos magnificentè vestitos, & equitantes in equis magni pretii;